

NAJBOLJŠI K OLIMPIJI, SLAVIJA PA...

Hokejski klub Slavija je nedvomno eden najbolj prizadevnih športnih kolektivov pri nas. Tekmovalni uspehi zlasti mlajših selekcij dokazujejo, da se je mogoče tudi z amaterskim delom povzpeti pod sam vrh te dinamične in razburilive športne panoge. Bo prihajajoči neusmiljen boj za denar uničil sadove štiridesetletnega dela manjšega od obeh hokejskih klubov v Ljubljani? Na nedavni skupščini kluba na to vprašanje (še) niso mogli odgovoriti, toda klubska blagajna je vse bolj prazna in zdi se, da bo splošna družbena kriza precej zavrla njihove razvojne načrte.

Ob koncu tekmovalne sezone so z dosežki v klubu lahko zadovoljni. Starejši pionirji in mladinci so se uvrstili na tretjem mestu v Sloveniji in se po kakovosti lahko enakovredno merijo z vrstniki iz obeh velikih klubov Olimpije in Jesenice. Tudi uvrstitev članov, za njih je igrala tudi vrsta perspektivnih mladincev, v drugo jugoslovansko ligo, ni neuspeh, čeprav tam niso zasedli vidnejšega mesta. Že utečeno sodelovanje s petimi osnovnimi šolami se nadaljuje, rezultat pa je hokejska šola, ki jo vsako leto obiskuje vedno več otrok. Veliko so pričakovali od svetovnega prvenstva v hokeju na ledu skupine B, vendar jih je razočaral. Ne toliko zaradi rela-

tivnega (ne) uspeha jugoslovanske reprezentance. Načrtovali so namreč vsaj dvojce: iz organizacijskih priprav potegniti koristne izkušnje za delo v klubu in vsaj do prve faze zgraditi streho nad ledeno ploskvijo v Zalogu. Slednje se ni zgodilo, ker to drsališče ni postalo »rezerva« tistemu v hali Tivoli.

Tako se je njihova želja, ki jo podpirajo vsi športniki iz tega dela Ljubljane, po večnamenski dvorani spet odmaknila nekam v nepredvidljivo prihodnost. Načrti za tak podvig so stari že skoraj eno desetletje, pred dvema letoma jim je uspelo zbrati dovolj denarja za izdelavo idejnega

projekta. Za kaj več pa ga, kot že rečeno ni bilo. Letos so računali vsaj na kosček kolača, vrednega deset milijonov dinarjev, ki ga za izgradnjo športnih objektov namenja Loterijski zavod Slovenije. Iz časopisa so izvedeli, da s tem ne bo nič, denar je (spet) odšel drugam. Kljub temu pa skupaj s športnim društvom Vesna, ki upravlja zaloško drsališče, ne mislijo odnehati. Za sedaj proučujejo zamisel, da bi za ta namen ustanovili podjetje v mešani lastnini, kajti gradbeni odbor ne more opraviti vsega, čeprav so v njem ugledni gospodarstveniki in politiki.

Klubu vsekakor ne moremo očitati, da razmetava z denarjem, prej lahko rečemo, da z njim upravlja zelo gospodarno. Največ ga gre za opremo hokejistov in najemnino drsališča.

Prav pokrito drsališče bi jim zmanjšalo stroške, saj je zaradi tega drsalna sezona v Zalogu kar za tri mesece krajša. Zato morajo trenirati na Bledu, kar je seveda dražje. Če so lani zaključili tako, da je v blagajni nekaj denarja še ostalo, pa letošnji prvi štirje meseci ne kažejo tako dobro.

Od mestnih oblasti so dobili nekaj čez tristo tisoč din, a so jih tudi že porabili. Nekaj malega denarja se nateče tudi od sponzorjev, toda tudi v podjetjih je vse večja finančna suša. Zato niti ni čudno, da vodilni klubskega funkcionarji pospešeno iščejo nove fi-

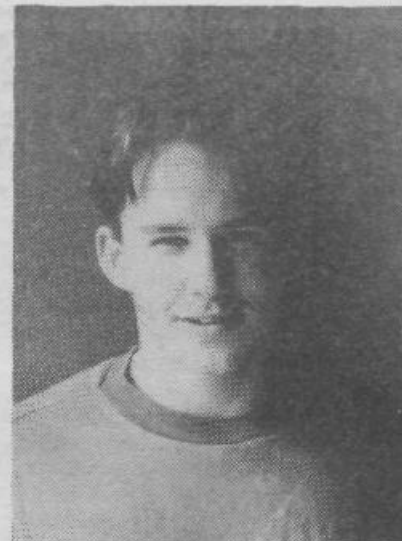
nančne vire. Načrtujejo tudi vrsto različnih prireditev, katerih prihodek bi zmanjšal luknje v klubskem proračunu. Gre pa tudi za praktično izkušnjo: podjetja pač lažje prispevajo različno blago, kot pa gotovino.

V zvezi s svetovnim prvenstvom niso padli v vodo le naložbeni načrti, tudi od organizacije prvenstva so bili popolnoma odrinjeni, kar kaže na precej mačehovski odnos Ljubljane do kluba in do razvoja te vrste rekreacije v njenem severovzhodnem delu.

Prireditelji klubu niso poslali niti ene častne vstopnice, kaj šele, da bi jih, čeprav imajo nekateri bogate izkušnje, vključili v organizacijske priprave prvenstva.

Tudi sicer niso nič kaj zadovoljni z delom Hokejske zveze Slovenije v kateri prevladujejo le interesi dveh velikih slovenskih klubov, za ostale, ki pa so za razvoj hokeja pri nas, zlasti za širitev njegove množičnosti, še kako pomembni, pa ni posluha. Odnosi med klubi so tako prepuščeni načelu močnejšega. Tako Hokejska zveza nima urejenih pravil prehajanja igralcev iz enega kluba v drugega.

Letos bo Slavija spet plačala visoko ceno, saj k Olimpiji na »preizkušnjo« odhaja kar pet njenih najboljših obetavnih mladih igralcev. Z Olimpijo so se sicer dogovorili, da bodo za njih v zameno eno sezono igralo enajst zeleno-

Obetavni mladi Pfeifer bo kariero nadaljeval pri Olimpiji

belih igralcev. Tako bi se »dodelali« za kasnejše morebitno igranje v prvem moštvu Olimpije. Kot kaže se Olimpija tega dogovora ne namerava držati. Krog se začneja znova, Slavija bo vlagala denar in trud prizadevnih amaterskih delavcev, da bi veliki klubi zastopali posneli smetano. Nič nimamo proti temu, da se mladim in nadarjenim igralcem omogoči kakovostno napredovanje, pravijo pri Slaviji, toda to se mora urediti tako, da bodo tudi manjši klubi od tega kaj imeli.

Sporov in nesporazumov, pa tudi nerazumvanja je veliko tudi na drugih področjih delovanja, kar navsezadnje dokazuje tudi to, da se letne skupščine kluba Slavija ni udeležil noben predstavnik Zveze, ne Olimpije.

J P

ZGODBA O STARI HIŠI, KI NI STARA

Sem prijazna stara vila. Stojim sredi čudovito zelenega parka ob morju, v ZAMBRATJI. Čez zimo samevam ob tihi pesmi vetra, ki se lovi po krošnjah velikih dreves razstojih na vrtu. Spomladi prislunem ščebetanju ptic, ki pripovedujejo o novem življenju v bližajočem se poletju.

Da, poletje! To je moj čas. Poleti oživim v pričakovanju mojih malih prijateljev – otrok, ki me vsako leto obiskujejo. Poletje je čas sonca, pesmi, vriskanja, smeja, iger in zabave.

Ne spomnim se več, kdaj so me otroci prvič obiskali. Če dobro premislim, seveda, preko trideset let že nudim v svojih prostorih otrokom vesele dni počitnic in veselja na morju. Da, da, v leta prihajam. Ampak, k sreči imam poleg mojih malih prijateljev, ki tako radi prihajajo na morje, na igrišča in v park, tudi nekaj velikih prijateljev, tistih odraslih, ki vedo, kaj pomenim otrokom in zato izredno lepo skrbijo zame. Pravzaprav sem vsako leto lepša, bolj negovana, sodobneje opremljena, kar prerojena!

Toplo mi je ob pogledu na mojstre vseh poklicev, ki vsako leto zidajo, mizarijo, pleskajo, vrtajo, kopljejo, brusijo, čistijo in počnejo vse mogoče, da bi poleti spet prijetno presenetila svoje obiskovalce s številnimi novostmi.

Prav tako mi je prijetno ob pogledu na postrtovalne udeležence vsakoletne prvomajske udarniške akcije, ki opravijo vsa potrebna dela, da resnično pripravljena veselo čakam svoje prve goste. Pomislite, letos jih je bilo kar petnajst! Pobelili so 1500 m² sten, uredili park, opravili vzdrževalna dela na električni in vodovodni instalaciji, izkopali in zabetonirali temelje novih igral – stoyal za koše in za nova plezala, stojala za sušenje perila, prebarvali igrala, na vrtu počistili hišo in okolico in še in še. Res so bili pridni!

Posebno iskreno pa bi se rada nekoč zahvalila vsem, ki z razumevanjem spremljajo vsebino dela in pomagajo tudi s finančnimi sredstvi pri mojem vzdrževanju. Pri tem imam v mislih SoB Ljubljana Moste-Polje in Mestni sekretariat za izobraževanje, raziskovalno dejavnost, kulturo in šport – Enota za otroško varstvo.

Prepričana sem, da bom letos otroke še posebno razveselila z velikim novim igriščem za košarko.

odbojko, mali nogomet in roko-met, z novo opremo v sobah, z novimi mehкими odejami, z novo prijetno in prijazno hišico – ambulanto, če bi jim slučajno ponagajal kak morski ježek ali premočno sonce. Še eno presenečenje pripravljam za letos. Zaradi preselitve ambulante v novo hišico, sem za veliko sobo z dvanajst posteljami prostornejša, ali z drugimi besedami, sprejela bom lahko še 150 otrok več kot lani. To bo vese-lje!

Ha, odrasli, pravzaprav vam je lahko žal, da niste otroci in zato ne morete v ZAMBRATIJO V KOLONIJO. Lahko pa boste poslušali svoje otroke, ki vam bodo pripovedovali, kako je bilo na počitnicah.

Moja vrata se odprejo 30. maja in bodo odprta do 27. septembra. Svojo željo, otroci, da bi me radi obiskali, zaupajte vaši vzgojiteljici v vrtcu ali pa socialni delavki v šoli. Storite to čimprej, kajti v enem poletju vas lahko sprejem le okrog 1700.

S pomočjo OBČINSKE ZVEZE PRIJATELJEV MLADINE LJUBLJANA MOSTE-POLJE bom poskrbela, da vas bodo na počitnice pospremili prijazni in sploh »ta pravi« vzgojitelji in kuharice, ki vedo, kaj je za otroke najbolj zdravo in jim gre obenem najboljše v slast.

Mislím, da sem srečna. Čeprav sem že v letih, se po zaslugi prizadevne skrbi zame počutim polna moči in volje. Rada bi še dolga leta odpirala vrata počitnic malim nadebudnežem. Vem, da bom zmogla in vem, da mi bodo tudi vnaprej radi pomagali moji veliki in mali prijatelji.

Hvala vsem v imenu prijazne stare vile, ki stoji sredi čudovitega zelenega parka ob morju v ZAMBRATJI.

MARIJA BENČINA

NAJUSPEŠNEJŠA SEZONA JUDO KLUBA GOLOVEC

Judoisti Golovca so končali najuspešnejšo sezono v svojem trinaestletnem delovanju. V njej so osvojili 47 medalj, med drugim dve na državnem in devet na republiškem prvenstvu, osem pa na mednarodnih turnirjih.

Na državnem prvenstvu sta se najbolj izkazala Aljaž Rogelj in Jure Lampe, ki sta osvojila tretji mesti, na republiškem pa Milan Jovanović in Jure Lampe z osvojitvijo republiških naslovov v pionirski konkurenci. Aljaž Rogelj in Tilen Cvetko sta osvojila bronasti odličji. Aljaž Rogelj je osvojil tretje mesto tudi v kategoriji mlajših mladincev, Nuša Lampe pa dve drugi mesti v mladinski in članski konkurenci. Ozren Škondrič je osvojil tretji mesti v kategorijah mlajših mladincev in mladincev, udeležil se je tudi državnega prvenstva mlajših mladincev, na mladinskem državnem prvenstvu pa ni sodeloval zaradi bolezni.

Na mednarodnih turnirjih v Pordeonu in Vidmu v Italiji ter na Nagaoki 90 pa so se izkazali Tilen Cvetko s tretjim mestom v Italiji in tretjim na

Nagaoki, Milan Jovanović s prvim mestom na Nagaoki, Peter Antuničević z drugim mestom na Nagaoki ter Ozren Škondrič s tretjim mestom na Nagaoki.

Pionirji in mlajši mladinci so ob koncu starega in v začetku novega leta nastopili tudi na dveh tradicionalnih slovenskih turnirjih, novoletnem v Celju in memorialu Pohorskega bataljona v Slovenski Bistrici. V Celju sta Aljaž Rogelj in Milan Jovanović osvojila zlati odličji, Tilen Cvetko srebrno, Slavko Lazarevič in Bine Rogelj pa bronasti; ekipno je bil Golovec tretji. V Slovenski Bistrici je Bine Rogelj osvojil drugo mesto med pionirji, Milan Jovanović prvo med mlajšimi mladinci in Aljaž Rogelj drugo med mlajšimi mladinci.

Poudariti velja tudi izredno uspešne nastope Ozrena Škondriča v prvi slovenski ligi, kjer tekmuje prva ekipa Golovca. Rezultat, ki zagotavlja obstanek v ligi, je v skladu s pričakovanji, saj je Golovec nastopal z izjemno mlado ekipo, katere čas še prihaja. Druga ekipa Golovca pa se je 23. decembra pomerila z ostalimi klubi v kvalifikacijah za vstop v prvo

slovensko ligo. Ekipo, ki je osvojila četrto mesto in je bila najmlajša v teh kvalifikacijah, so sestavljali mlajši mladinci, nosilci medalj z državnih prvenstev pionirjev in mlajših mladincev. To so Jure Lampe, Bogdan Šavič, Dean Fortun, Matej Prime, Hrizdin Kerič in Primož Koštrica. Ekipo je nastopala brez tekmovalca v težki kategoriji, saj je Aljaž Rogelj pred tem že nastopal v prvi slovenski ligi in zato v kvalifikacijah ni smel tekmo-vati.

Na podlagi rezultatov je bil Aljaž Rogelj raglašen za športnika leta v pionirski konkurenci, Ozren Škondrič v konkurenci mladincev ter Nuša Lampe v konkurenci mladink. Judo klub Golovec zaradi velikega števila članov (358), ki so razdeljeni v več sekcij (pionirji, pionirke, mladinci in člani, med katerimi je okoli 120 aktivnih tekmovalcev), deluje na dveh lokacijah; v Štepanškem naselju in od sezone 87/88 v prostorih na Pokopalski 35 v Zeleni jami. V klubu poteka več začetniških in nadaljevalnih tečajev.

Uspešni so bili tudi Vojko Rogelj, ki je na letni šoli juda v Strunjanu pridobil naziv trenerja juda ter Klavdij Žnidarič in Mičo Nikolič, ki sta postala inštruktorja juda. S tem se je zvišalo število trenerjev in inštruktorjev, ki jih je v klubu sedaj osem.

Zaradi potreb po razširitvi srednjih šol v Ljubljani, med katere sodi tudi Srednja šola tiska in papirja, postaja vprašljiva uporaba dvorane, ki so jo judoisti v zadnjih letih uredili za svoje potrebe. Vodstvo Judo kluba Golovec se tega zaveda, zato je na več mestih v občini poskušalo dobiti lokacijo za izgradnjo judo centra Moste. Najrealnejša možnost je skupna izgradnja judo centra in strelske zveze zraven Partizana Moste, na mestu, kjer so predvideni športni objekti. Ta možnost je realna, saj so judoisti najaktivnejši v občini Moste-Polje in imajo vse boljše športne dosežke. To jim je leta 1989 priznala tudi judo zveza Slovenije, saj jih je uvrstila med klube – potencialne nosilce vrhunskega juda.

PRIMOŽ KOŠTRICA
in TOMAŽ COKAN

Nosilci republiških in zveznih medalj na pripravah v Kranjski gori. Z leve: Nuša Lampe, Bine Rogelj, Ozren Škondrič, Jure Lampe, Bogdan Šavič, Bojan Čok, Uroš Trujkič, Milan Jovanović, Aljaž Rogelj in Tine Cvetko.

Foto: Vojko Rogelj